

Repsūcijai

1934 m. VI. 22.

Lietuvos kalbos egraminės rašomasis darbas

(Diktantas).

Viename kaimе malūnininkas vaikutis, be vaiksciodamas upes pabrantimis, iškrito į vandenį ir buvę ~~un~~ prigères. Bet paserejijo ta, neleime kalvis, kuris gyveno antroje upes pusėje ir, ilgai nesvarstydamas, soho į vandenį, ištraukė vaiką ir numeše jį tenui. Po metų, užsidegė nakties metas, kalvio namas. Jan ugneli buvo apemusi visa troba, tuo had pastebėjo kalvis gaisrą ir vos spėjo išsigelbėti su pacia ir vaikais. Tiek užmirso iš pirmojo išgaščiu jemunausiaga dubrely.

Vaikas eme rekti, bet ~~č~~ nekas neturėjo drąsos jį gelbeti.

Atéina tuo ^{metu} malūnininkas ir sast, ~~č~~ soho į lieponą, ir po valandėlių, laimingai išgelbėjęs vaiką, atidavė kalvini, sakydamas: Garbe Dievui, had gavau proges sviečiam tuo patum atrikiuginti; būčias ištraukė mano sūnų į vandenį, o aš Dievo padedama, išnesian tamstas dubrely į vandenį.

5= / Gernulskis.

5= / Kurn.-L. Šapoka

4. / Bartuaitis

4. / A. Stanciūnas